

ת"פ 59336/05/15 - מדינת ישראל נגד אזנה טשאגר

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 59336-05-15 מדינת ישראל נ' טשאגר(עציר)
59324-05-15
18 יולי 2017

בפני כב' סגן הנשיאה, שמעון שטיין
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל
אזנה טשאגר (עציר)

נוכחים

ב"כ המאשימה עו"ד שרית מרום

ב"כ הנאשם עו"ד גססה

הנאשם התייצב

גזר דין

הדיון מתורגם לשפה האמהרית על ידי המתורגמן מר מלקו סולומון.

רקע ועובדות:

הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש - בן זוג עבירה לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, התשל"ז 1977 (להלן: "**חוק העונשין**") ובעבירה של איומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

1. כעולה מעובדות כתב האישום, הנאשם וגב' מולואלם (להלן: "**המתלוננת**") הינם בני זוג נשואים (להלן: "**בני זוג**"), ולהם ילדים משותפים. במועד הרלוונטי לכתב האישום, התגוררו בני הזוג ברחוב אנילביץ' 24 בעיר ראשון לציון (להלן: "**הדירה**").

2. בלטה דסאלין הינו חתנו של הנאשם (להלן: "**דסאלין**").

3. כעולה מפרט האישום הראשון, ביום 28.5.15, בשעה 01:00 או בסמוך לכך, הגיע הנאשם אל הדירה, כאשר הוא תחת השפעת אלכוהול, פנה אל המתלוננת, בעוד שכובה במיטתה, וביקש ממנה שתכין לו דבר מה לאכול. עת השיבה המתלוננת, כי הנאשם יכול לקחת אוכל שהוכן מבעוד מועד, סטר לה הנאשם בפניה ואחז בחוזקה בצווארה. הנאשם חדל ממעשיו, וזאת בשל התערבות בתם הקטינה ז'.
- כתוצאה מהאמור לעיל, נגרמו למתלוננת חבלות של ממש בדמות המטומות בצווארה.
4. כעולה מפט האישום השני, ביום 17.4.15, בשעה שאינה ידועה במדויק למאשימה, אמר הנאשם בעודו בגילופין לבטלה, בשפה האמהרית: "**ביום מן הימים אני הולך להעלים אותה. יום אחד אני אשחט אותה ואזרוק אותה**" (הכוונה למתלוננת). לשאלת החתן איים הנאשם "**אני אהרוג את שתייהן ולילדים שלך ושלי לא אניע**" (למתלוננת ולבתה).
5. במעשיו המתוארים לעיל, איים הנאשם בפני בלטה בפגיעה שלא כדין בגופה של המתלוננת ובתה, וזאת בכוונה להפחיד או להקניט.

תמצית טיעוני הצדדים

טיעוני המאשימה:

6. הנאשם יליד 1975, נעדר הרשעות קודמות, הודה והורשע בכתב אישום מתוקן. כעולה מכתב האישום, הנאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו, עת היה תחת השפעת אלכוהול.
7. באשר לעבירת האיומים, הערך החברתי שנפגע הינו מניעת הפחדה והקנטה, שמירת שלווה וחופש הפעולה, הגנה על פרט שלא יופנה כנגדו מלל מאיים, מקום בו מדובר באיומים על בן זוג, קיימת חומרה מיוחדת.
8. בעבירת התקיפה, נפגע הערך המרכזי של שמירת על שלמות הגוף והבריאות.
9. לטענת המאשימה, מתחם העונש ההולם נע בין 6 חודשי מאסר שיכול שירוצו על דרך של עבודות שירות ועד ל - 18 חודשי מאסר לריצוי בפועל.
10. בענייננו, ביצע הנאשם את העבירה כשהוא תחת השפעת אלכוהול, הוא מבצע יחידי, אשר לא חדל עד אשר בתו הקטינה התערבה ועצרה בעדו, שני המקרים מעידים על חומרה. האיומים שהושמעו כלפי

המתלוננת הם ברף הגבוה, בייחוד בהתחשב בעובדה, כי זמן קצר לאחר מכן תקף את המתלוננת.

11. תסקירי שירות המבחן שהתקבלו בעניינו של הנאשם, מלמדים כי הנאשם אינו מודע לחומרת מצבו, נעדר כלים להתמודדות פנימית ומשכך, לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית.

12. המאשימה עותרת לעונש מאסר בפועל, ברף האמצעי של המתחם, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.

טיעוני ההגנה:

13. לנאשם 3 ילדים, מזה כ - 8 שנים עובד בסופר באופן יציב, גם בתקופת ההרחקה מהמתלוננת המשך לעבוד ולפרנס אותה ואת ילדיו.

14. לטענת ההגנה, מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ועד למס' חודשי מאסר בפועל, לריצוי על דרך עבודות שירות.

15. כתב האישום מייחס לנאשם עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, מדובר בחבלה שאינה ברף הגבוה של עבירות האלימות. הנאשם הודה במיוחס לו, נטל אחריות על מעשיו, שירות המבחן ממליץ להשית על הנאשם ענישה על דרך של עבודות שירות, קצרה ככל הניתן, על מנת לצמצם את הפגיעה בתחום התעסוקתי.

16. לטענת ההגנה, ענישה שהיא צופה פני עתיד יש בה כדי להרתיע את הנאשם מלבצע עבירות דומות.

17. עוד מוסיפה ההגנה וטוענת כי יש לקבוע מתחם ענישה אחד בגין שני האירועים.

18. על בית המשפט להתחשב בכך שהנאשם היה במעצר מאחורי סורג ובריח תקופה של כמעט חודש ימים, בין 28.5.15 ועד ליום 23.6.15, הוא הורחק מהמתלוננת ועד היום לא הפר את התנאים, לא יצר קשר עם המתלוננת בכל תקופת ההרחקה.

19. הנאשם, נעדר עבר פלילי, זהו האירוע היחיד בו היה מעורב, מאז לא נפתחו כנגדו תיקים חדשים. ההליך הפלילי היווה עבור הנאשם מסר מרתיע.

20. עצם העובדה שהנאשם נמצא בתנאים מגבילים תקופה של כמעט שנתיים לא מפר את התנאים

ולא יוצר קשר עם המתלוננת מצביעה על כך שניתן לסמוך על הנאשם.

21. אך המתלוננת מספרת כי מדובר במעידה חד פעמית והנאשם לא אלים.

22. הנאשם אמנם משתמש באלכוהול, אך אין המדובר בהתמכרות כרונית, דהיינו הוא יכול להפסיק לשתות.

23. ההגנה עותרת להטיל על הנאשם עונש ברף התחתון של המתחם.

תסקיר שירות מבחן

24. בעניינו של הנאשם הוגשו חמישה תסקירים.

25. מהתסקיר הראשון בעניינו של הנאשם, מיום 15.2.16, עולה כי הנאשם בן 40, נשוי בשנית למתלוננת, מזה 23 שנה ואב ל- 3 ילדים משותפים בגילאי 15 - 22. נוסף על כך, הורה חורג לבתה של אשתו מנישואיה הקודמים, שכיום בת 24, נשואה ומתגוררת בנפרד. אשת הנאשם, האישה עובדת במאפייה מזה כ- 8 שנים והנאשם עובד מזה כ- 8 שנים כסדרן בסופרמרקט.

26. הנאשם בכור מבין שני ילדים, עלה לארץ עם משפחתו מאתיופיה בשנת 2005. כיום מתגורר בעיר ראשון לציון, אמו ואחיו גרים בסמיכות אליו בשכונה, הנאשם יתום מאב.

27. מזה הנאשם עובד מזה 8 שנים עובד כסדרן בסופרמרקט בחולון (לא הציג תלושי שכר).

28. הנאשם נעדר הרשעות קודמות ולא תלויים כנגדו תיקי מבד נוספים. מהתסקיר הראשון בעניינו של הנאשם, עלה כי הוא מתקשה לקחת אחריות על מעשיו, לתפיסתו מדובר באירוע חד פעמי, חריג לאורח חייו ולהתנהלותו בחייו הזוגיים ובחייו בלבד ואול עולה כי הנאשם אוחז בעמדות מגדריות נוקשות, ובצירוף השימוש באלכוהול, עשוי להסלים את תגובותיו האלימות.

29. הנאשם הכחיש את האיומים שהופנו כלפי אשתו ובתה, לגרסתו, התקיים בינו לבין חתנו ויכוח, על רקע צריכת אלכוהול, אך הנאשם סבור כי הוא יתמודד עם הבעיה לבד, תוך שהוא שולל בעיה בתחום.

30. אשת הנאשם שללה אף היא בעיות במערכת היחסים הזוגית ואלימות טרם עלייתם ארצה, אך מסרה כי עם עלייתם ארצה, הגביר הנאשם את הרגלי צריכת האלכוהול, המתלוננת שללה אלימות פיזית

קודמת עובר לאירועים נשוא כתב האישום. המתלוננת הדגישה כי אינה מעוניינת בגירושין, אך ביקשה כי הנאשם לא יחזור לביתם ללא טיפול.

31. בסיום התסקיר הראשון המליץ שירות המבחן על ענישה קונקרטיית מציבת גבולות.
32. בתסקיר השני בעניינו של הנאשם, מיום 17.4.16, עלה כי הנאשם ביטא עמדה אמביוולנטית, בצד נכונות ראשונית לפנות להעמקת אבחון דפוסי השימוש באלכוהול וכן שילובו בטיפול ייעודי לכך. על מנת לבחון היתכנות לשיתוף פעולה התבקשה דחייה.
33. בתסקיר השלישי שהוגש בעניינו של הנאשם, ביום 13.9.16 עלה כי הנאשם הגיע בהתמדה למפגשים הטיפוליים, שיתף בתכנים אישיים ובדפוסי צריכת האלכוהול, כאשר שירות המבחן העריך כי הנאשם לא פיתח התמכרות קושי, כן הוערך הקושי בתחום האלימות הזוגית, כשהוא תחת השפעת אלכוהול. ואולם, מהתסקיר עלה כי בדיקות שנערכו לו העידו על המשך צריכת אלכוהול, וזאת בניגוד לטענותיו לפיהם הוא אינו שותה.
34. שירות המבחן עתר כי הדיון יידחה לתקופה נוספת, על מנת שניתן יהיה לעקוב אחר מצב הנאשם ושיתוף הפעולה שלו.
35. בתסקיר הרביעי, מיום 13.12.16, עלה כי גורמי הטיפול הפסיקו את הטיפול ביחידה, עד אשר הנאשם יצור קשר עם היחידה תוך שהוא הגיע להחלטה כי הוא עורך שינוי בדפוסי הכולל הימנעות מוחלטת מצריכת אלכוהול. הנאשם לא יצר קשר.
36. לבקשת הנאשם, נדחה הדיון פעם נוספת, על מנת לבחון את רצון הנאשם להשתלב בטיפול.
37. מהתסקיר האחרון, מיום 6.3.17, עלה כי שירות המבחן ניסה ליצור קשר עם המתלוננת, אך ללא הצלחה. עוד עלה כי שירות המבחן ניסה לגייס את הנאשם לטיפול, אך ללא הצלחה.
38. שירות המבחן המליץ על ענישה בדרך של מאסר בעבודות שירות, תוך שציין כי רצוי שתהיה קצרה מתקופת הריצוי המרבית, כדי לצמצם את הפגיעה בתחום התעסוקתי והוסיף כי מאסר בפועל לא יפחית בהכרח את הסיכון להישנות עבירות, אלא עשוי לחשוף אותו למצבי סיכון נוספים.

מתחם העונש ההולם

39. כמצוות המחוקק בסעיף 40 ג' (א) לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות שביצע הנאשם, בהתאם לעיקרון המנחה הקבוע בסעיף 40 ב' לחוק העונשין, יש להתחשב

בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בו, גם במדיניות הענישה הנהוגה בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה:

סעיף 40 ג(א) לחוק העונשין קובע:

"בית המשפט יקבע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעקרון המנחה, ולשם כך יתחשב בערך חברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה כאמור בסעיף 40 ט".

העיקרון המנחה בגזירת העונש, הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת העבירה, בנסיבותיה ומידת אשמו של הנאשם המסוים העומד לדין, לבין סוג העונש המוטל עליו ומידתו. בית המשפט רשאי לשקול נסיבות נוספות הקשורות בביצוע העבירה לשם קביעת העונש ההולם.

40. בענייננו, **הערך החברתי** אשר נפגע על ידי ביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש הינה זכותו של כל אדם לשמירה על בטחונו האישי ועל גופו, ובפרט זכותה של אישה להיות מוגנת מפני אלימות בן זוגה. בביצוע עבירת האיומים נפגעים ערכים חברתיים ובהם ההגנה על שלווה נפשו של אדם, בטחונו, חירותו פעולתו של הפרט, אינטרס החברה הינו להגן על שלווה נפשו של הפרט מפני מעשה הפחדה והקנטה שלא כדין.

41. נקבע לא אחת על ידי בית המשפט העליון על הצורך להחמיר את הענישה במקרי אלימות, ועל שמירת התא משפחתי מוגן מפני אלימות פיזית ומילולית, נשים מותקפות תדיר על ידי בני זוגן ויש להגן על שלומן מפני האלימות המופנית כלפי גופן ושלווה נפשן:

"בית המשפט מצווה לשרש את התופעה של אלימות שבתוככי המשפחה, שנעשית יותר ויותר למכת מדינה וכן מצווה הוא להגן על הצד המוכה, שלא תמיד כוחו עומד לו להגן על עצמו. הרתעה זו, צריך וינתן לה ביטוי על ידי השתת עונש מאסר משמעותי, למען ישמעו וייראו, הן מי שהורשע במעשי האלימות והן עבריינים בכוח". (בע"פ 2037/92 יצחק בן דוד נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 22.6.1992).

42. לכל אדם קיימת זכות שלא ירמו עליו יד, לא ברחוב ולא בבית, ולא כאשר מדובר בבן הזוג. זכותו של אדם להיות בטוח ומוגן בביתו, ובמיוחד אף מפני אלימות בן זוגו. ההגנה על שלמות גופה ובטחונו של אישה מפני ידו האלימה של בן זוגה, חייבת לקבל ביטוי באמצעות מענה עונשי הולם. נקבע בעבר כי עבירות האלימות האיומים כלל וכנגד בנות זוג בפרט, הפכו זה מכבר לרעה חולה אשר בתי המשפט מצויים להיאבק בה. (רע"פ 6577/09 צמח נד מדינת ישראל, ניתן ביום 20.8.09).

43. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי ישנה פגיעה ממשית בערכים המוגנים. הנאשם תקף את המתלוננת, בביתה - מבצרה.

44. לנוכח עיון בגזרי דין שניתנו בעניינים דומים, בתוספת להתחשבות בערך החברתי בו פגע הנאשם, בנסיבות מעשיו והיקפם וכן במדיניות הענישה הנהוגה, אני קובע בבחינת מדיניות הענישה, בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 י"ג לחוק העונשין) כי מתחם העונש ההולם הינו החל ממאסר על תנאי (במקרים נדירים) וכלה ב - 10 חודשי מאסר בפועל ביחס לעבירות של איומים, ותקיפה הגורמת חבלה של ממש - בן זוג.

"ידע כל גבר אלים כי הרמת יד על זוגתו, כמו כחתימה עצמית על גזר דין חמור, השולל את חירותו, כחומרת התקיפה, כך חומרת הענישה, כשנסיבותיו האישיות מתגמדות לנוכח חומרת העבירה (פ (מח' חי) 5002/06 מ"י נ' אביטן, ניתן ביום 27.3.06).

על חומרתן של עבירות האלימות כלפי בן משפה בפסקי הדין הבאים:

"עבירות האלימות והאיומים ככלל, וכנגד בנות זוג בפרט, הפכו זה מכבר לרעה חולה אשר בתי המשפט מצווים להיאבק בה. נכון הוא אמנם כי אין בכך כדי "להוציא" את נסיבותיו האישיות של הנאשם הקונקרטי מן המשוואה ואולם דורש הדבר מתן משנה תוקף לאותם אינטרסים של גמול ושל הרתעה, הן של העבריין עצמו והן של עבריינים בכוח". (עניין צמח לעיל).

בע"פ 6758/07 **פלוני נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 11.10.07 נקבע כי מעשי האלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת. וכי הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך הבית ישררו יחסי אהבה והרמוניה.

45. אסמכתאות המלמדות על מדיניות הענישה הנהוגה:

א. רע"פ 1826/11 **סולומון אהרון נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 8.3.11, הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון בעבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה ממש ואיומים, אשר חלקן בוצעו באמצעות סכין באמצעותה איים לפגוע במתלוננת ובעצמו - נידון ל - 9 חודשי מאסר בפועל.

ב. רע"פ 3629/11 **פלוני נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 18.5.11, נדחתה בקשת רשות ערעור של הנאשם, אשר הורשע בביצוע עבירות של תקיפת בת זוג בנסיבות מחמירות ואיומים - נדון ל - 9 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.

ג. רע"פ 4140/10 **חביב אללה נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 6.9.10, נדחתה בקשת רשות

ערעור של נאשם, אשר הורשע בהתאם להודאתו בעבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, תקיפת בת זוג ואיומים, ונדון ל- 10 חודשי מאסר בפועל.

ד. רע"פ 7951/10 **בוני ניב נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 2.11.10, נדחתה בקשת רשות ערעור של הנאשם, אשר הורשע, במסגרת הסדר טיעון ובהתאם להודאתו בעבירות של תקיפת בת זוג ואיומים בכך שאיים על המתלוננת, סטר לה בפניה, נטל סכין והצמידה לצווארה ואיים כי יהרגה. בהמשך אף רדף אחריה כשהסכין בידיו - נדון ל- 10 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.

ה. רע"פ 6821/08 **פואד מסרי נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 18.8.08 - נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בהתאם להודאתו בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג, ונדון ל- 8 חודשי מאסר בפועל.

ו. רע"פ 6341/05 **דוד שלם נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 4.9.05 - נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע בעבירות של תקיפת בת זוג, היזק במזיד ואיומים - נדון ל- 10 חודשי מאסר בפועל.

ז. עפ"ג (מחוזי - מרכז) **עמי פרחי נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 2.2.10 - נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בעבירות של איומים, תקיפה והזיק בזדון וכן תקיפת בת זוג הגורמת חבלה ממש - הנאשם נדון ל- 10 חודשי מאסר בפועל.

ח. ת.פ. (פ"ת) 4628-01-13 **מדינת ישראל נ' פלוני**, ניתן ביום 9.4.13, הנאשם הורשע בעבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות ואיומים, כאשר איים על המתלוננת באמצעות סכין אותה הצמיד לגרונה - 9 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

ט. ת.פ. (פ"ת) 50705-11-12 **מדינת ישראל נ' פלוני**, ניתן ביום 7.5.13, הנאשם הורשע בביצוע עבירות של תקיפת בת זוג בנסיבות מחמירות ואיומים, בהיותו בגילופין - 6 חודשי מאסר על תנאי לצד עונשים נלווים, כאשר ההליך השיקומי אותו עבר הנאשם קיבל משמעות.

י. ת.פ. (פ"ת) 55150-09-12 **מדינת ישראל נ' ר' ג'**, ניתן ביום 20.11.13, הנאשם הורשע בעבירות איומים ותקיפת בת זוג בנסיבות מחמירות, כאשר איים על המתלוננת, משך בשערותיה, נטל סכין ואיים לפגוע בעצמו - נדון ל- 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות וכן עונשים נלווים.

יא. ת.פ. (כפר סבא) 51622-11-11 **מדינת ישראל נ' אחמד אלחולי**, ניתן ביום 29.1.12, הנאשם הורשע בעבירה של תקיפה חבלנית בנסיבות מחמירות ואיומים כלפי בת זוג, נגזרו עליו 3 חודשי מאסר לריצוי על דרך של עבודות שירות.

46. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט לחוק העונשין) יש ליתן את הדעת לשיקולים הבאים:

א. **הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה**; הנזק הפיזי יכול היה להיות חמור יותר, סטר למתלוננת ואחז בחזקה בצווארה, אלמלא הייתה נכנסת בתם הקטינה, יכול היה להיגרם נזק חמור יותר מזה אשר נגרם.

ב. **הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה**; הנאשם ביצע את המעשים כאשר היה שרוי בגילופין ונראה שקיים קשר ישיר בין צריכת האלכוהול על ידי הנאשם להתנהגותו האלימה.

47. כמו כן, במסגרת גזר הדין יש ליתן את הדעת לסעיף 40 ד' לחוק העונשין הדין בשיקום הנאשם, מקום בו בית המשפט מצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם, ניתן יהיה לחרוג ממתחם העונש ההולם. עוד קובע הסעיף כי מקום בו מעשי העבירה ומידת אשמו של הנאשם חמורים, לא יחרוג בית המשפט אף אם השתקם הנאשם, אלא אם קיימות נסיבות מיוחדות הגוברות.

48. בענייננו, נוכח מתחם העונש ההולם, הרי שלא מצאתי כי יש מקום לחרוג ממנו, הנאשם לא שיתף פעולה עם שירות המבחן ומהתסקירים שהוגשו בעניינו עולה כי הוא מתקשה להבין את דפוסי התנהגותו ואת השלכות השימוש באלכוהול.

49. יחד עם זאת, כן מצאתי להתייחס להיעדר עברו הפלילי של הנאשם, את העובדה כי המתלוננת ציינה כי זהו האירוע הראשון, את המלצות שירות המבחן לפיהן מאסר בפועל, לא בהכרח יפחית את הסיכון להישנות עבירות בעתיד, את העובדה כי הנאשם מזה כשנתיים מקפיד על התנאים המגבילים וכי הוא ריצה מעצר בן חודש ימים.

סוף דבר

50. לאור כל האמור לעיל, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 4 חודשי מאסר בפועל, אשר ירוצו על דרך של עבודות שירות בעמותה למען הקשיש. ברחוב תורה ועבודה 42 רמת אליהו ראשון לציון.
- ב. הנאשם יתייבב לתחילת ריצוי עבודות שירות ביום 1.9.17 בשעה 08:00 ביחידת עבודות שירות ת.ד. 81 רמלה לצורך קליטתו והצבתו.
מפקח אחראי: רב כלאי מיראל יעקב טלפון 050-6278591.
- ג. 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו מן המאסר כל עבירה בה הורשע.
- ד. לא מצאתי לגזור על הנאשם קנס כספי ו/או פיצוי.

51. ניתן בזאת צו כללי למוצגים; חילוט, השמדה, השבה לבעלים וזאת על פי החלטת קצין חקירות ממונה.

52. המזכירות תעביר העתק גזר הדין לשירות המבחן.

53. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

ניתנה והודעה היום כ"ד תמוז תשע"ז, 18/07/2017 במעמד הנוכחים.

שמעון שטיין , סגן נשיאה

הוקלד על ידי טלי ברמי